

slutningsforslaget er blevet placeret dér. For det er jo helt oplagt, at vi alle sammen er enige om, at der skal gøres noget på området, men lige hvordan kan vi ikke finde ud af, og der var det jo helt naturligt, at det var noget, vi diskuterede i Sundhedsudvalget, da det er et spørgsmål om at redde liv.

Men lad os nu se, om ikke vi kan komme videre og komme konstruktivt videre.

Det har jo ofte været diskuteret, og som ministeren også nævnte, så kom der en rapport i 1995. Men vi har nu syntes, at det ikke var nok med det og de anbefalinger. Vi synes, at nu skulle man tage et politisk initiativ til at gøre noget, gøre tankerne til virkelighed, i og med at læger og andre, der har forstand på det, bliver ved med at melde ud, at man mener, man kunne redde mange liv, hvis flere fik kendskab til det.

Fakta er jo, at alt for mange dør eller kommer til skade i trafikken. Ofte er det unge mænd, der er indblandet i sådanne uheld, og det er jo forfærdelig tragisk at opleve, at et ungt menneske enten får varige men resten af livet, kommer til at skade andre mennesker, omkommer eller forårsager, at andre omkommer. Derfor der er det utrolig vigtigt, at vi foretager os noget for at nedbringe antallet af disse ulykkelige begivenheder, og vi var derfor i Det Konservative Folkeparti meget glade for regeringens såkaldte fartbølgepakke. Den havde vi ikke problemer med at støtte, og vi synes faktisk, at dette forslag supplerer forslagene i pakken ganske godt.

Der er især to elementer i forslaget, jeg gerne vil fremhæve. For det første er det helt afgørende, at bilisterne kan hjælpe, hvis der sker en ulykke – at de ved, hvordan de skal agere, så de ikke blot passivt må se til, indtil hjælpen kommer frem. For det andet har forslaget forhåbentlig en præventiv virkning. Det er jo en kendt sag, at især unge fyre, der lige har fået kørekort, glæder sig til at komme ud på landevejen og trykke klampen i bund. De har tilegnet sig nogle færdigheder, de har lånt deres fars bil, og nu skal de ud og spille Karl Smart.

Men hvis de i forbindelse med erhvervelsen af deres kørekort havde fået et kursus i førstehjælp, er jeg sikker på, at det ville give dem et helt andet syn på tingene. Bare det at gennemgå kurset ville jo sætte tanker i gang om, at det kan gå galt: Måske er det ikke bare en dukke, jeg skal puste luft i næste gang. Måske er det mig selv eller en af mine kammerater, som ligger på asfalten. Det kan få de unge mennesker til at køre

mere fornuftigt, når de har fået kortet og skal ud på egen hånd.

Rent praktisk forestiller vi os, at kørelærerne f.eks. kan købe en kursuspakke hos en af de mange udbydere på markedet, og at en instruktør kan komme ud i forbindelse med teoriundervisningen; man kunne også lave kurset over en weekend. Man kunne også forestille sig, at eleverne selv skulle sørge for at tage kurset og fremvise dokumentation for deltagelse, inden kørekortet kunne erhverves. Vi er helt, helt åbne, uanset hvilken model man vælger, men vi synes, det er meget vigtigt, at en større del af befolkningen end de ca. 20 pct., der har det i dag, får kendskab til førstehjælp.

Når man først har lært det én gang, er man også mere motiveret for at bruge det og mere motiveret for at holde det ved lige. Man får måske aldrig kendskab til det, hvis man ikke én gang i livet er blevet tvunget til det, og vi synes, det vil være meget velvalgt i forbindelse med erhvervelse af kørekort. Det er jo oftest unge mennesker, der tager kørekort, og de har som regel overskud og lyst til at lære nye ting og er indstillede på at hjælpe deres medborgere.

Samtidig vil det kun være en forsvindende lille udgift for eleverne. Et kørekort koster i dag mellem 6.000 og 10.000 kr., kan jeg se af de reklamer, der hænger i kørelærernes vinduer, og det er min opfattelse, at langt de fleste nok kan klare at give yderligere 250 kr., hvis det går højt, på et førstehjælpkursus. Det er ikke økonomien, der stiller sig i vejen, og kan man måske få arrangeret det sådan, at det bliver noget, som ungdomsskolerne kan tage sig af, kommer det jo slet ikke til at koste nogen noget.

Jeg siger tak for alle de positive meldinger, der er kommet, og jeg håber også, at vi kan få en positiv dialog med regeringen.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Også jeg ser frem til en positiv dialog.

Jeg er meget glad for, at dette forslag kommer i Trafikudvalget, fordi der her sidder folk, der har forstand på tingene, og det også er noget, som har min interesse: Men som ansvarlig for færdselsloven og køreuddannelsen er min bekymring, at hvis man lægger alt for meget oven i selve uddannelsen, mister man simpelt hen sigtet med, hvad den går ud på, nemlig at lære at køre bil.

Jeg synes, det er helt fremragende med uddannelse i førstehjælp, men det er bare ikke sikkert, at den skal placeres lige præcis her. I dag er